

ret indsats over for forureningen fra de større virksomheder og større husdyrbrug. Det er overladt til medlemslandene selv at fastlægge mere detaljerede bestemmelser.

Hidtil har strategien i EU-regi været en adskilt bekæmpelse af emissioner til luft, vand og jord. Den integrerede forureningsbekæmpelse kræver en samlet vurdering for et anlæg, samtidig med at der også tages hensyn til problemer knyttet til det affald, der produceres på anlægget, til behovet for at begrænse udnyttelse af naturens ressourcer og endelig til behovet for effektiv udnyttelse af energien.

Der kræves med andre ord i langt højere grad en helhedsvurdering af et anlægs miljøbelastning.

Denne holdning ligger helt i tråd med miljøreformen af 1991, hvor det netop slås fast, at en flytning af en miljøbelastning fra luft til vand eller jord eller omvendt ikke er tilfredsstillende.

Hermed ser vi atter et eksempel på, at Danmark har været på forkant med miljøkrav, og at vi derfor er klædt bedre på end mange andre lande, hvad angår hensynet til at leve op til fremtidens krav.

I IPPC-direktivet opererer man med begrebet »bedste tilgængelige teknik«, også kaldet BAT. Men selv om direktivet præciserer de specielle hensyn, der skal tages ved udvælgelsen af BAT, kan det naturligvis være vanskeligt at opstille specifikke krav, og det overlades her i første omgang til de enkelte medlemslande selv at fastlægge emissionsgrænserne.

Den danske regering har kæmpet for en procedure, der kunne fremme en fastsættelse af ensartede minimumsgrænser i EU for emissionen af de mest forurenende stoffer, og man opnåede i første omgang, at medlemslandene bl.a. har indberetningspligt om de anvendte grænseværdier og om, på hvilke teknikker disse er baseret. Hermed bliver grunden lagt til en fastlæggelse af ensartede regler.

Det centrale punkt i direktivet er indførelse af en godkendelsesordning for større industrielle aktiviteter, herunder større svine- og fjerkræbrug. Her udvides den danske godkendelsesordning med krav om revurdering med passende mellemrum og i visse særlige tilfælde, ligesom offentligheden i højere grad skal inddrages.

Specielt landbrugssektoren vil sikkert være opmærksom på lovens forslag om, at andre dyr end de i IPPC-direktivet nævnte svine- og fjer-

kræbrug optages på listen og er godkendelsespligtige.

Dette gælder primært malkekvægbrug med over 250 dyreenheder, der må betragtes som en meget intensiv produktion med store miljøproblemer, der kan ligestilles med svine- og fjerkræbrugenes.

Det er efter Socialdemokratiets mening umuligt at argumentere for, at de 500-600 husdyrbrug, som det her drejer sig om, skulle kunne fritages for godkendelseskravet.

Ifølge lovforslaget skal offentligheden inddrages på et tidligere tidspunkt. Allerede når en virksomhed ansøger om en godkendelse, skal der annonceres om dette, og der gives dermed offentligheden mulighed for at komme med kommentarer, inden godkendelse gives.

Ca. 2.000 virksomheder vil blive omfattet af lovforslaget. Netop grundet de nu tilførte større kvægbrug anbefales det, at godkendelseskompetencen, der i dag er delt mellem kommunerne og amterne, overføres helt til amtsregi.

Husdyrbrugene samt mange af de andre IPPC-virksomheder omfattes af krav om VVM-vurdering, og denne foretages ifølge planloven af amterne.

Ved således at give amterne kompetencen minimeres dobbeltadministration, idet godkendelsesproceduren lettere kan koordineres med VVM-proceduren.

For at optimere miljøindsatsen indeholder lovforslaget en pligt for de forurenende virksomheder til at inddrage medarbejderne i miljøarbejdet.

Gennemførelsen af IPPC-direktivet i Danmark er et miljøløft, bl.a. fordi der nødvendigvis hurtigere vil blive indført nye teknikker, der kan medføre lavere emissioner og mindre energiforbrug.

Vi har her et eksempel på, at EU-samarbejdet med sin harmoniseringspolitik ud over at gavne miljøet forventes at forbedre konkurrenceevnen for danske virksomheder.

Socialdemokratiet kan støtte det fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan forstå på den socialdemokratiske ordfører, at Socialdemokratiet i miljøhenseende sidestiller almindelige kvægbrug med de store kemiske industrier, og jeg vil gerne høre, med hvilke bevæggrunde den socialdemokratiske ordfører sidestiller disse produktioner.